

TÍTOL: **Una família molt normal**

VALOR: El descans és un dret de totes les persones de la família. No pot recaure tota la feina en una persona.

SONA EL DESPERTADOR

HÈCTOR: A casa meva cada dia sona el despertador a dos quarts de vuit del matí. El Maco és l'encarregat de llevar-nos. Puja al llit de tothom i ens posa el morro a les orelles.

GEMECS DE GOS I LLADRUCS SUAUS

SERGI: Ja em llevo, Maco, ja em llevo... Aquest és el despertador que necessita el Xavier.

HÈCTOR: El segon d'entrar en acció és el pare. Recull el diari de la porta, posa a bullir l'aigua per al cafè i prepara suc de taronja per a tothom.

PARE: Hèctor, recorda't que has de deixar la roba bruta al cove.

HÈCTOR: Cadascú es fa el seu llit, es recull la seva roba bruta i ordena la seva habitació. La mare ens avisa quan l'esmorzar està servit i entre tots desparem la taula quan acabem.

SE SENT SOROLL DE PLATS

HÈCTOR: El meu germà i jo som els encarregats de rentar els plats després de cada àpat. Un dia els renta ell i l'endemà ho faig jo.

PARE: De qui són aquestes sabates que he trobat al menjador? Compto fins a tres i, si no en surt l'amo, les llenço al cubell de les escombraries.

HÈCTOR: Quan a casa s'anomena el cubell de les escombraries, tots mirem si el desordre és nostre. L'única manera que no llancin res a les escombraries és pagant una multa. El pare diu que és una fórmula infal·lible per mantenir la casa en ordre.

MARE: He deixat verdures a la nevera i arròs al forn. Només us ho heu d'escalfar. Fins al vespre.

HÈCTOR: Uns dies la mare fa el dinar i el pare, l'esmorzar, i d'altres ho fan al revés. Tots dos cuinen molt bé. Els caps de setmana, entre tots organitzem la roba i ens en anem a passejar.

TIMBRE DE LA PORTA

SANDRA: Hola, que puc entrar?

SERGI: I tant, passa.

HÈCTOR: Fa uns dies, la Sandra, la veïna del davant, va venir a casa i va quedar parada.

SANDRA: La meva mare no s'ho creurà.

HÈCTOR: Ella diu que la seva mare és la que s'encarrega de tot a casa. Que ni ella ni els seus germans, i encara menys el seu pare, no mouen ni un dit per participar en les feines de casa.

SANDRA: Ella cuina, renta i planxa la roba, endreça les habitacions... Ho fa tot.

HÈCTOR: Més parats ens vam quedar nosaltres de sentir-li dir això. Jo que em pensava que érem una família ben normal.